

Нија Петра Ђукић, IV4
ОШ „Радоје Домановић“

„Очаране наочаре“, Светлана Велмар Јанковић

Неко рече: Лепота је пролазна!

Како, молим? Помислила сам... ваљда мисли – прелазна?! Не, нису то богиње да могу да пређу! А није лепота ни путник да прелази границу... А и никада нисам видела да је са неког лепог прешла на ружног.

Добро, није прелазна, али како је, онда, пролазна? Дуго сам мислила о овим питањима... шта је то тачно пролазно, а да није време и да ли је пролазно баш све у времену?

У књизи „Очаране наочаре“ Светлане Велмар Јанковић, састављене од седам прича из различитих времена Београда, преплиће се и седам авантура у епохама које осликавају садашњост у којој Лука и Милена, брат и сестра, у друштву маме и тате, путујући кроз време, посматрају Београд специјалним очараним наочарима савремене технологије.

Посматрати Београд заједно с њима, значи видети значајне историјске догађаје, предивне односе људи и животиња, упознати времена када се говорио немушти језик. У овој авантури и шетњи кроз Винчу, Вишњицу, кроз Калемегдан и Дорћол, најстарији део града, осликано је спасавање насеља од ватре, савладавање звери, откривање лековитих извора, тајанствених ходника, решавање загонетке писмености, лечења болесних, али и стална борба, борба правде и неправде, добра и зла, храбрости и страха иза које су остали споменици, улице, гарђевине као доказ победе лепог над ружним. У тој непрестаној борби нашли су се сви они који су некада у Београду живели.

Београд је наставио да стоји поносно, а баш као и у књизи, та борба се наставља...

Та борба је лепота Београда која је пролазила кроз време и сачувала оно највредније у њему - људе, доброту, понос, истрајност, храброст, а његова лепота су управо те вредности које су вечне!

Нија Петра Ђукић, IV4
ОШ „Радоје Домановић“

Лидија Вранић
064/34-54-198
lidija66vranic@gmail.com